

7. Koskeeko Euratomin perustamissopimuksen 86 artiklassa tarkoitettu tuottaminen myös uraanin rikastamista?
8. Ovatko raakauraanin tai vähän rikastettu uraani Euratomin perustamissopimuksen 197 artiklan 1 alakohdan viimeisessä lauseessa tarkoitettuja lähtöaineita?
9. a) Voidaanko aineisiin, joista on tullut Euratomin perustamissopimuksen 86 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan Euratomin omaisuutta, saada Saksan siviililain (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) 903 §:ssä tarkoitettua siviilioikeudellista omistusoikeutta ja voidaanko tämä oikeus siirtää?
- b) Onko Euratomin perustamissopimuksen 87 artiklan mukaan oikeussubjekteille kuuluva rajoittamaton käyttö- ja kulutusoikeus omistusoikeutta vastaava tai sen kaltainen mutta omanlaisensa esineoikeus, joka on olemassa Saksan siviililaissa säädettyjen esineoikeuksien ohella?
10. Harjoittaako yritys toimintaansa osittain Euratomin jäsenvaltioiden alueella Euratomin perustamissopimuksen 196 artiklan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla, jos se myy tai hankkii jäsenvaltioiden alueelle varastoitua rikastettua uraania?
11. Onko Euratomin perustamissopimuksen 73 artiklaa sovellettava vastaavasti myös sopimuksiin, jotka koskevat Euratomin alueelle varastoitua rikastettua uraania ja joiden sopimuspuolina on yksinomaan kolmannen maan kansalaisia?

College van Beroep voor het Bedrifslevenin 18.2.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Heineken Brouwerijen B. V. vastaan Hoofdproductshop Akkerbouw

(Asia C-126/04)

(2004/C 106/59)

College van Beroep voor het Bedrifsleven on pyytänyt 18.2.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.3.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Heineken Brouwerijen B. V. vastaan Hoofdproductshop Akkerbouw, seuraaviin kysymyksiin:

1. Ovatko neuvoston asetukset N:o 1269/1999⁽¹⁾ ja N:o 822/2001⁽²⁾, joissa vahvistetaan yhteisön tariffikiintiöt yksinomaan sellaisen ohran tuontia varten, joka on tarkoitettu sellaisen oluen tuottamiseen, jota kypsytetään pyökkiä sisältävissä sammioissa, pätevä perustamissopimuksen 34 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa olevan, tuottajien välistä syrjintää koskevan kiellon valossa?

2. Jos asetukset ovat pätemättömiä, velvoittaako vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1766/92⁽³⁾ 10 artikla, luettuna yhdessä tuontitullien vahvistamisesta viljalalla 15 päivänä lokakuuta 2001 annettun komission asetuksen (EY) N:o 2023/2001⁽⁴⁾ kanssa, kuitenkin kantamaan tuontitullia CN-koodiin 1003 00 kuuluvasta korkealaatuisesta ohrasta, joka on tarkoitettu mallasjuoman valmistamiseen?

⁽¹⁾ Yhteisön tariffikiintiön avaamisesta CN-koodiin 1003 00 kuuluvalla mallasohralle 14 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1269/1999 (EYVL L 151, 18.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tariffikiintiön avaamisesta CN-koodiin 1003 00 kuuluvalla mallasohralle 24 päivänä huhtikuuta 2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 822/2001 (EYVL L 120, 28.4.2001, s. 1).

⁽³⁾ Vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1766/92 (EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21).

⁽⁴⁾ Tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla 15 päivänä lokakuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 2023/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 18).

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin 18.11.2003 tekemällään päätöksellä, jota on muutettu 27.2.2004, esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Master Declan O'Byrne vastaan Aventis Pasteur MSD Ltd ja Aventis Pasteur SA

(Asia C-127/04)

(2004/C 106/60)

High Court of Justice, Queen's Bench Division on pyytänyt 18.11.2003 tekemällään päätöksellä, jota on muutettu 27.2.2004 ja joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.3.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Master Declan O'Byrne vastaan Aventis Pasteur MSD Ltd ja Aventis Pasteur SA seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun neuvoston direktiivin (¹) 11 artiklaa tulkitaan oikein, lasketaanko tuote liikkeelle tilanteessa, jossa ranskalainen valmistaja on toimittanut kyseisen tuotteen myyntisopimuksen mukaisesti 100 prosenttisesti omistamalleen englantilaiselle tytäryhtiölle ja englantilainen yhtiö on toimittanut sen tämän jälkeen toiselle yksikölle,

a) silloin kun se lähtee ranskalaiselta yhtiöltä; vai

b) silloin kun se saapuu englantilaiselle yhtiölle; vai

c) silloin kun se lähtee englantilaiselta yhtiöltä; vai

d) silloin kun se saapuu yksikölle, joka saa sen englantilaiselta yhtiöltä?

2. Voiko jäsenvaltio silloin, kun kantaja nostaa tiettyä yhtiötä (A) vastaan kanteen vedotakseen niihin oikeuksiin, jotka sille on neuvoston direktiivissä myönnetty väitetysti turvallisuudeltaan puutteellisen tuotteen osalta, siinä virheellisessä käsityksessä, että A oli tuotteen valmistaja, vaikka tuotteen valmistaja ei itse asiassa ollut A vaan toinen yhtiö (B), myöntää kansallisten lakien nojalla tuomioistuimilleen harkintavaltaa käsitellä tällaisia kanteita neuvoston direktiivissä 11 artiklassa tarkoitettuina ”valmistajaa vastaan nostettuina kanteina”?

3. Kun neuvoston direktiivin 11 artiklaa tulkitaan oikein, voivatko jäsenvaltiot myöntää kyseisen artiklan perusteella tuomioistuimelle harkintavaltaa siten, että tämä voi määrätä B:n sijaantulosta A:n tilalle vastaajaksi edellä kysymyksessä nro 2 mainitun kaltaisen kanteen osalta (merkityksellinen kanne) olosuhteissa, jossa

a) 11 artiklassa mainittu kymmenen vuoden määräaika on päättynyt;

b) merkityksellinen kanne nostettiin A:ta vastaan ennen kuin 10 vuoden määräaika oli päättynyt;

c) B:tä vastaan ei ollut nostettu ennen kymmenen vuoden määräajan päättymistä kannetta sen tuotteen osalta, joka aiheutti kantajalle väitetyn vahingon?

(¹) Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/375/ETY (EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29).

Rechtsbank van Eerste Aanleg te Dendermonden 19.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Openbaar Ministerie vastaan 1) Raemdonck, Annic Andrea ja 2) Raemdonck-Janssens BVBA

(Asia C-128/04)

(2004/C 106/61)

Rechtsbank van Eerste Aanleg te Dendermonde on pyytänyt 19.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.3.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Openbaar Ministerie vastaan 1) Raemdonck, Annic Andrea ja 2) Raemdonck-Janssens BVBA, seuraavaan kysymykseen:

Onko käsitteitä ”materiaalit ja laitteet”, sellaisina kuin ne on otettu tielikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 (¹) 13 artiklan g alakohtaan, tulkittava siten, että niiden osalta on kysymys yksinomaan työlaitteista ja työvälineistä vai kuuluvatko näiden käsitteiden alle myös rakennustöiden suorittamisen kannalta tarpeelliset tavarat, joita kuljetaan yhdessä tai erillään työlaitteista ja työvälineistä, kuten rakennusaineet tai kaapelit.

(¹) EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1—7.

Conseil d'Etat'n (Belgia) hallintoasioiden jaoston 25.2.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Espace Trianon SA ja Société wallonne de location-financement SA (SOFIBAIL) vastaan Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM)

(Asia C-129/04)

(2004/C 106/62)

Conseil d'Etat'n (Belgia) hallintoasioiden jaosto on pyytänyt 25.2.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.3.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Espace Trianon SA ja Société wallonne de location-financement SA vastaan Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM), seuraaviin kysymyksiin: